

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/237/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116204719
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1116204719.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Zuzany Kučerovej a JUDr. Karola Riháka v právnej veci Ž.: A. B. B., B..T..Y., J.: XX XXX XXX, T. E. Č.. XX, A., zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Marián Kurhajec, s.r.o., IČO: 36 860 662, Bajkalská 13, Bratislava, proti žalovaným: X/ Q.. C. B., N.. X. X. XXXX, A. Š. L.. Č.. XXXX/XX, A., P. na F.: L.. B. Q. Č.. XX, F. B., X/ Q.. Z. B., D. F. XX. X. XXXX, N. A. L.. B. Q. Č.. XX, F. B., o zaplatenie 1.735,36 eur s prísl., na odvolanie žalovaného 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 22. mája 2017 č. k. 6C/111/2016-72, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku m e n í tak, že žalobcovi sa nepriznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.

Žalovanému 1/ sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie schválil zmier tohto znenia: „Žalovaný 1/ sa zaväzuje zaplatiť žalobcovi sumu 1.735,36 eur spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 3. 3. 2016 až do zaplatenia, všetko v 350,- eurových mesačných splátkach, splatných vždy 15. dňa v mesiaci, počnúc júlom 2017 pod stratou výhody splátok. Ďalej súd prvej inštancie napadnutým uznesením vyslovil, že žalobcovi sa prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. vracia súdny poplatok 93,60 eur, žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % a konanie voči žalovanej 2/ zastavil.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že strany uzavreli zmier v takom znení, ako je to uvedené vyššie a keďže tento zmier nie je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, súd prvej inštancie ho schválil podľa § 148 ods. 2 C.s.p.

3. Výrok o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil nasledovne: „O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého by mal žalobca nárok na náhradu trov konania 100 %. Trovy konania neboli predmetom zmiernu.“

4. O vrátení súdneho poplatku súd prvej inštancie rozhodol podľa § 11 ods. 7 zák. č. 71/1992 Zb. a konanie voči žalovanej 2/ zastavil podľa § 63 ods. 1 C.s.p., pretože žalovaná 2/ v priebehu konania zomrela.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný 1/ a napadol ním výrok o trovách konania (výrok III.). Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zmenil tak, že žalobcovi trovy konania neprizná alebo aby ho zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. v odvolaní uviedol: „I keď žalovaní mali riadne evidovaný trvalý pobyt na adrese A. - W., Š.Z. XXXX/XX už od 28. 11. 2011, je nepochopiteľné, prečo právny zástupca žalobcu dňa 4. 3. 2016 podával žalobu na nepríslušný Okresný súd Bratislava I vychádzajúc z pôvodnej adresy trvalého pobytu žalovaných (v tom čase žalovaná v 2. rade ešte žila, ale bojovala s veľmi závažnou

chorobou, ktorý boj však nakoniec prehrala), hoci, a to vyplýva priamo z textu ním spracovanej žaloby (ktorej nepredchádzala žiadna výzva žalovaným !), žalobca mal vedomosť o aktuálnej súčasnej adrese žalovaných ! Navyiac, vo vedomí týchto informácií, ak mal pochybnosti, nič mu nebránilo v zmysle § 23 ods. 1 zák. č. 253/1998 Z.z. písomne požiadať Register obyvateľov SR o poskytnutie údajov o pobyte žalovaných. Takto vzniknuté trovy konania - náklady idú jednoznačne na vrub žalobcu.“ Ďalej žalovaný 1/ v odvolaní poukázal na to, že žalobca ako správca bytov bol v zmysle zmluvy o výkone správy povinný v prípade omeškania vlastníka bytu s platbou mesačných preddavkov písomne vyzvať vlastníka bytu na úhradu pohľadávky vo forme predžalobnej výzvy. Tieto povinnosti si žalobca nesplnil a žiadnu predžalobnú výzvu žalovaným nedoručil.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku potvrdil.

7. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie o trovách konania (výrok III.), prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolaním napadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie treba zmeniť.

8. Odvolací súd predovšetkým konštatuje, že Občiansky súdny poriadok v ust. § 146 ods. 1 písm. b/ upravoval spôsob rozhodnutia o trovách konania v prípade, ak sa konanie skončilo súdnym zmiernom. Podľa tohto ustanovenia žiaden z účastníkov nemal právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie skončilo zmiernom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné. V súčasnosti platný Civilný sporový poriadok obdobné ustanovenie neobsahuje. Aj za účinnosti Civilného sporového poriadku sa strany môžu v zmierni môžu dohodnúť aj na náhrade trov konania, napr. tak, že súčasťou zmiernu bude záväzok jednej strany nahradiť druhej strane trovy konania, prípade tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Ak si však strany v zmierni ohľadom trov konania nedojednávajú nič, potom sa pri rozhodovaní o trovách konania postupuje podľa zásady úspechu, teda podľa ust. § 255 ods. 1 alebo ods. 2 C.s.p.

9. V prejednávanej veci výrok o náhrade trov konania nebol súčasťou zmiernu, čo súd prvej inštancie vyjadril výslovne v ods. 8. odôvodnenia napadnutého uznesenia. V rozpore s tým súd prvej inštancie koniec úvodzoviek umiestnil až na koniec výroku, resp. na koniec bodu IV. výroku, čím ako keby naznačil, že celý výrok, teda body I. až IV., bol súčasťou zmiernu.

10. Žalobca sa svojou žalobou proti žalovaným domáhal zaplatenia sumy 1.735,36 eur s 8,05 % úrokami z omeškania od 3. 3. 2016 do zaplatenia z titulu dlhu žalovaných na platbách do príslušných fondov. Na pojednávaní dňa 22. 5. 2017 uzavreli žalobca a žalovaný 1/ zmiernu, ktorým sa žalovaný 1/ zaviazal zaplatiť žalobcovi 1.735,36 eur s 8,05 % úrokami z omeškania od 3. 3. 2016 do zaplatenia. Z toho je zrejmé, že žalobca mal v spore plný úspech a preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p.

11. Odvolací súd je však toho názoru, že žalobcovi nemožno priznať nárok na náhradu trov konania, pretože tu sú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré umožňujú použitie ust. § 257 C.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania a teda ich nepriznanie žalobcovi, hoci mal v spore úspech. Žalobca totiž v konaní neprodukoval žiadny dôkaz o tom, že postupoval v súlade s čl. II. bod 11. Zmluvy o výkone správy č. 29/2007 v znení dodatku č. 1 a že teda žalovaným doručil písomnú výzvu na úhradu predmetnej pohľadávky vo forme poslednej predžalobnej výzvy s uvedením, že v prípade neuhradenia pohľadávky bude táto vymáhaná súdnou cestou. Ak by tak žalobca urobil, vzhľadom na postoj žalovaného 1/ v priebehu konania by žalovaný 1/ s vysokou pravdepodobnosťou dlh uhradil a k súdnemu sporu by tak vôbec nemuselo dôjsť. Doručenky, ktoré žalobca pripojil k vyjadreniu k odvolaniu, nie sú dokladom o doručení predžalobnej výzvy žalovaným, čo napokon samotný žalobca výslovne uviedol vo vyjadrení k odvolaniu (ide o doručenky o doručovaní vyúčtovaní za služby za roky 2014, 2015 a mesačných zálohových predpisov).

12. Z týchto dôvodov odvolací súd zmenil podľa § 388 C.s.p. odvolaním napadnutý výrok o trovách konania (výrok III.) tak, že žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému 1/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

14. Výroky I., II. a IV. uznesenia súdu prvej inštancie neboli napadnuté odvolaním a nadobudli právoplatnosť.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).